

Alma littera

Žiemos išDaigos

Piešė Rimantas Rolia

Muštas nemuštą neša

Lietuvių pasaka

Gyveno kartą senelis ir senelė. Senelis vis važiuodavo žuvauti. Vieną kartą išvažiavo, prisižuvavo pilną vežimą žuvų ir veža namo. Bevažiuodamas pamatė ant kelio lapę. Jis manė, kad lapė negyva. Paėmė, užmetė ant vežimo ir sako: „Pačiai bus apykaklė kailiniams.“ O lapės būta apsimetusios. Ji važiuodama vis žuvis mėtė, o paskui ir pati nušoko.

Senelis, parvažiavęs namo, sako senelei:

– Eik, tau parvežiau žuvų vežimą ir apykaklę kailiniams.

Senelė išėjusi nerado nei žuvų, nei apykaklės – vežimas tuščias. Ir pradėjo senelį plūsti:

– Tu šioks, tu toks, tu pusgalvi!

O lapė susirinko žuvis į krūvą ir pradėjo kepti. Jai bekepant, atlėkė vilkas. Sako:

– Sveika, kūma, ką čia veiki?

– Žuvis kepu.

– Ar neduotum man kokią žuvelę?

Lapė sako:

– Gali prisižuvauti. Įkišk uodegą į aketę ir pamataruok. Bet tol nekelk, kol nebus sunku.

Vilkas ir nuėjo prie upės. Rado ten aketę, iš kurios moterys nešdavo vandenį, įkišo uodegą ir mataruoja. Pajudina, kad dar lengva, ir nekelia. Patupėjęs vėl pajudina – ir nebepakelia.

– Tai daug žuvų!

Ir pradėjo jis šokinėti. Kad jam jau uodega prišalo.

Moterys, eidamos vandens, pamatė vilką šokinėjant ir pradėjo šaukti:

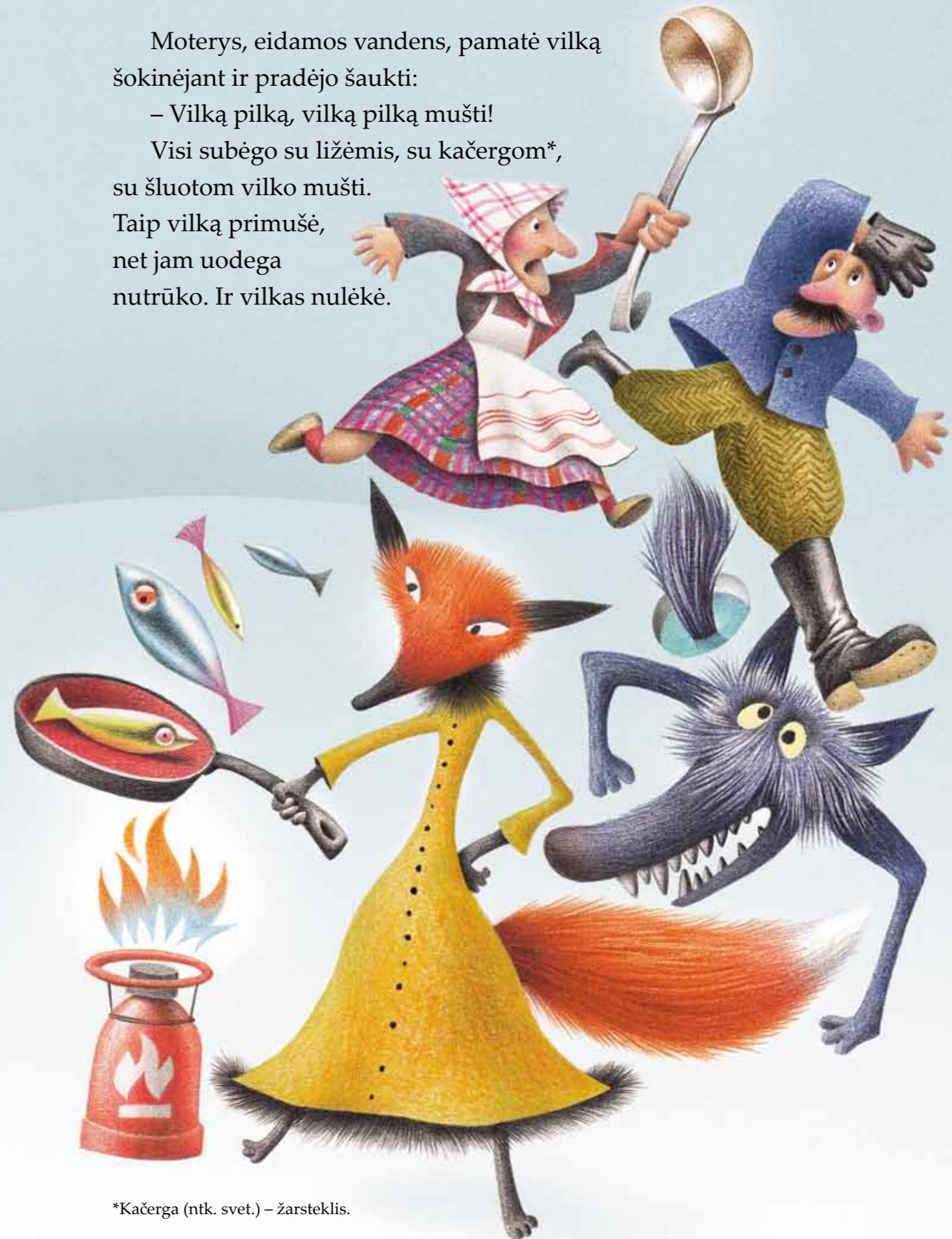
– Vilką pilką, vilką pilką mušti!

Visi subėgo su ližėmis, su kačergom*, su šluotom vilko mušti.

Taip vilką primušė,

net jam uodega

nutrūko. Ir vilkas nulėkė.

*Kačerga (ntk. svet.) – žarsteklis.

O lapė nuėjo į vieną trobą sodžiuje, kur šeimininkė buvo palikusi tešlą blynams kept. Tai lapė priėdė, dar išsitepliojo tešla visą pakaušį ir spruko iš trobos. Susitiko vilką. Vilkas ir sako:

– Kūma, kūma. Tu mane apgavai. Mane taip primušė, net kraujas bėga.

– Nieko, – sako lapė, – bet mane taip primušė, net smegenys iš pakaušio lenda.

Vilkas pažiūrėjo, pažiūrėjo į lapę ir sako:

– Teisybę tu sakai, kūmute. Tai lipk, aš tave panešiu.

Lapė užlipo ir pradėjo savo giesmę giedoti:

*Muštas nemušą neša,
Muštas nemušą neša!*

Vilkas išgirdęs sako:

– Ką tu, kūmute, giedi?

Lapė sako:

– Aš giedu, kad muštas mušą neša.

Ir vėl lapė savo gieda:

*Muštas nemušą neša,
Muštas nemušą neša!*

Vilkas išgirdo ir sako:

– Dabar aš tave suėsiu!

Lapė pradėjo lėkti, vilkas – vyti. Prilėkė duobę. Lapė šoko ir peršoko, o vilkas kaip šoko – ir įdribo. Dabar lapė atsigrėžusi sako:

– Sudiev, kūmai!

KOSTAS KUBILINSKAS

Gruodis

Bėga vakaro šešėliai

Vis tolyn...

Skamba rogių skambalėliai –

Din dilin!

Čia kalneliais, ten pakrūmėm,

Per laukus.

Lekia šaltis su rogutėm

Pas vaikus.

Sausis

Brenda sausis su veltiniais
Balto sniego vėpūtiniais.

Ir nustebęs žiūri sausis:

Iš pusnyno – kyšo ausys...

– Kelkis, kiški skeltanosi,
Tu pusnyne suragosi!

– Nesušalsiu, dėde sausi!
Pusnys – patalai šilčiausi!
Įsikasęs po sniegu,
Kaip karalius aš miegu!

Vasaris

Vasaris sniegą bers ir bers,
Ir snaigės kris lyg pūkas...
Ant kito šono apsivers
Miegodamas barsukas.

Jei nuo saulutės nosisuks,
Žinok – barsukui šilta...

Ir senis Šaltis greitai spruks,
Palikęs ledo tilta.

Kas gali būti smagiau už džiaugsmu trykštančias žiemos šėliones?

Kas gali būti jaukiau už šiltus ir žaismingus

Kosto Kubilinsko, Salomėjos Nėries ir kitų poetų eilėraščius,
kvepiančius skarotomis eglutėmis ir ką tik iškritusiu sniegu?

Kas gali būti linksmiau už pasakas apie uodegą prišalusį vilką
ir gudruolę laputę, apie miško žvėris, šokančius senelio
pamestoje pirštinėje, ar išdykėlį zuikį, besišaipantį iš šalčio?

Eilėraščių ir pasakų rinktinė

Žiemos išDaigos

kartu su knygelės dailininku Rimantu Rolia
kviečia mažuosius skaitytojus ir jų tėvelius
į tikrą žiemos šventę!

 knygų
klubas

Tapkite Knygų klubo nariu!

- Nemokamas knygų katalogas kiekvieną ketvirtį
- Naujausios ir populiariausios knygos
- Ypatingi pasiūlymai
- Knygų pristatymas į namus, darbovietę ar paštą

www.knyguklubas.lt

www.almalittera.lt